

אוצר החכמה

לדרכו².

יותר ממלים אלו לא שמעתי (מכ"ק מו"ח?), אך בהמשכו של אותו פסוק כתוב "ויפגעו בו מלאכי אלקים", ובמדרש תנחומא³ איתא דקאי על המלאכים ששולחים עם יהודי לסייע לו. אך בזהר⁴, שזהו פנימיות התורה, מפרש דקאי על קוב"ה, הקב"ה בעצמו מלוה אותם.

והנה, מה שהכריזו זאת בליובאוויטש, אין זה רק למוצאי שמחת תורה, אלא לכל השנה, ובפרט שנמצאים אנו עתה מיד אחרי שמחת תורה, עוד לא עבר שבוע. א"כ, שיהי' "ויעקב הלך לדרכו" בשמחה.

1234567

1234567

סעו לשלום, שתהי' הצלחה בענין הפרטי, ושתביאו בשורות טובות.

והרי זה נוגע לא רק לאלו שנוסעים, אלא גם לאלו שנשארים כאן בני. (שהרי הם ג"כ מסתמא יסעו?).

1234567

סעו לשלום ובואו לשלום.

רשימת השומעים

אוצר החכמה

- (2) ראה אגרות-קודש אדמו"ר מוהרי"צ ח"א ע' קצד. לקו"ש חט"ו ע' 259 הע' 1. וש"נ.
- (3) ס"פ משפטים.
- (4) ח"ג רחצ, א. עיי"ש.

1234567

ארגונינה ווענעזועלא

אור ליום ג', ערב ר"ח אייר ה'תש"מ

א. השי"ת יברך ויצליח לכם, כאו"א מהשלוחים הנוסעים שיחיו, וכולכם יחד, בהצלחה מופלגה במילוי השליחות.

שהנקודה הפנימית של השליחות היא (כמו כל הענינים של יהודי) — "לשמש את קוניי"¹, לעשות לו ית' דירה בתחתונים.

ובפרט ששליחותכם היא בנוגע ללימוד התורה בהתמדה ובשקידה, הן נגלה והן חסידות.

וגם — להפיץ את לימוד התורה: להשפיע על כל הסביבה, כל העיר וכל המדינה מקום נסיעתכם — להפיץ לחזק ולבסס גם שם את לימוד התורה, הן נגלה והן חסידות.

(1) ראה קידושין בסופה.

ושיהיה לימוד התורה באופן דלימוד המביא לידי מעשה² — קיום המצוות בהידור.

ב. ענין התורה (ששליחותכם קשורה במיוחד לכך) יש לו הוראה ושייכות מיוחדת לתקופה זו:

נמצאים אנו בתקופה בה יש צורך להבטיח, לשמור ולשלול לגמרי את ענין ה"תנודות והזעזועים"³,

ואת זאת פועלת התורה, משום שענינה של התורה הוא כמ"ש "הלא כה דברי כאש"⁴ — בדיוק כפי שהיא למעלה, כך ירדה למטה, מבלי שום שינויים⁵.

וכמבואר בספר תניא קדישא⁶ דאף שהתורה ירדה מלמעלה למטה ונתלבשה "בדיו על הספר", ועד שנתלבשה גם בטענות של שקר — נשארת היא למרות כל זה באופן ד"אורייתא וקוב"ה כולא חד".

ג. ענין זה, שהתורה היא למעלה משינויים — בא לידי ביטוי כגלוי גם בשליחותכם:

הרי נוסעים אתם לשם ללימוד תורה, הן נגלה והן חסידות — נדרש, איפוא, שיהיה לימוד התורה שם בדיוק כאילו למדתם זאת כאן, ובדיוק כפי שלמדו זאת בליובאוויטש, שזהו בהמשך לכפי שלמדו זאת מיד אחרי מתן תורה, בהר סיני.

משא"כ בשאר הענינים (מלבד לימוד התורה) — מכיון שנמצאים במדינות שונות, יש הבדל בין מדינה למדינה כיצד יש לנהוג.

ד. ענין הנ"ל (החידוש של התורה, שאין בה שום שינויים בין מדינה למדינה) מודגש עוד יותר במדינה אלי' אתם נוסעים:

מדינה זו, אלי' נוסעים אתם, אינה נמצאת בחצי כדור זה, אלא בחצי הכדור שבצד השני של קו המשווה.

וכאשר בחצי כדור זה קיץ (כפי שמתחיל עתה), אזי בחצי הכדור ההוא — חורף.

שחילוק זה, בין קיץ לחורף, בא לידי ביטוי גם בעבודת האדם "לשמש

(2) ראה קידושין מ, ב.

(3) ראה שיחות שנה זו: י"ג (אור לי"ד) ניסן, יום ד' דחוהמ"פ, שק"מ אייר (בכ"י מ"ב דפ"א דאבות . . . העולם עומד על התורה . . .) — נדפסו בלקו"ש חכ"ב ע' 203 ואילך. ע' 212 ואילך.

(4) ירמ' כג, כט.

(5) ראה ברכות כב, א.

(6) פ"ד ורפ"ה.

את קונו"7. שהרי נדרש שיהיו "כל מעשיך לשם שמים" ו"בכל דרכיך דעהו"8 — והרי מובן ש"מעשיך" ו"דרכיך" אינם שוים בימות הקיץ ובימות החורף.

ועד שאפילו בענין התפלה ישנם שינויים לפי מצב המדינות, ובכללות — ההבדל בין חצי כדור זה לחצי כדור השני (שכאשר כאן קיץ אזי שם חורף):

ישנה שקו"ט באחרונים, ועד להלכה בפועל⁹ — מאחר שכאשר בחצי כדור זה קיץ אזי בחצי כדור ההוא חורף, ונמצא שימות הגשמים שם הינם מחודש ניסן עד חודש תשרי, וימות החמה מחודש תשרי עד חודש ניסן — לפיכך יש מקום לעשיית שינויים בנוגע לשאלת ותן טל ומטר לברכה (ולדעת רוב האחרונים גם בנוגע להזכרת משיב הרוח ומוריד הגשם).

משא"כ בנוגע ללימוד התורה — הרי "התורה היא נצחית"¹⁰, לימוד התורה הוא בכל התוקף כל השנה כולה (כולל כל תקופותי) מבלי שינויים. מובן א"כ שאין שום הבדל אם לימוד התורה הוא במדינה שבחצי כדור הזה (כשקיץ) או במדינה ההיא שבחצי כדור ההוא (כשחורף)¹¹.

ה. האמור לעיל (שיש מקום לשינויים בשאלת ותן טל ומטר מחצי כדור זה לחצי כדור ההוא) אינו שייך בנוגע לקביעות דר"ח (ודהיום — ערב ר"ח) וימים טובים, שהם בכל המדינות בשוה. והטעם:

קביעות החדשים קשורה עם ב"ד ואה"ק ובפרט עם ירושלים¹² — משום שכאשר היו מקדשין החודש ע"פ הראי', היו מקדשין ע"פ ראיית הלכנה באה"ק (ולא בכל מדינה בפ"ע)¹³,

וכמו"כ גם עתה, שקביעות החדשים היא ע"פ החשבון — הרי "אין אנו סומכין אלא על בני ארץ ישראל וקביעתם כו"¹⁴.

7) ולהעיר ש"בקיץ העבודה בנקל יותר מבחורף" (סד"ה ביוהשמע"צ תרל"ב, עזר"ת (הא' — סה"מ עזר"ת ע' לח). לקו"ש ח"א ע' 4).

8) אבות פ"ב מי"ב. משלי ג, ו. וראה רמב"ם הל' דעות ספ"ג. טושו"ע או"ח סרל"א. שו"ע אדה"ז או"ח סקנ"ו ס"ב.

9) שו"ת תורת חיים (למהרח"ש) ח"ג ס"ג. בית אברהם ע' 34 ואילך. משפטי עוזיאל מהד"ת ס"ו. הרצבי או"ח סנ"ו (וכנראה לא ראה ס' הנ"ל מדאינו מזכירים כלל). שבט הלוי או"ח סכ"א. — רובם צוינו בשערים מצויינים בהלכה לקיצור שו"ע ס"ט סק"ג. "נועם" ח"א ע' צג"צד (בהערה).

10) תניא רפ"ז. ובכ"מ.

11) אף שנתפשט המנהג בכל תפוצות ישראל לשנות סדר הלימודים בת"ת וישיבות בסוף הקיץ דכל מדינה — ה"ז מטעמי בריאות וכיו"ב ובדומה לשינוי הסדר כשהתלמיד חלוש וכו'.

12) שהרי רק באם לא הניח כמותו באה"ק מקדשין בתור"ל (רמב"ם הל' קדה"ת ספ"א), ומקום "סנהדרין שבארץ ישראל" שהם היו מקדשין את החודש (רמב"ם שבהערה הכאה) — הוא "אצל המזבח" (ירושלמי מכות פ"ב ה"ו. מכילתא ס"פ יתרו. משפטים כא, יד. פרש"י ר"פ משפטים).

13) רמב"ם הל' קידוש החודש פ"ה, ספ"ח.

14) שם ספ"ה.

וממילא מובן בנוגע לקביעות המועדים דחג המצות וחג הסוכות¹⁵ שהוא ביום החמשה עשר בחודש, וגם בנוגע לחג השבועות, שחגה"ש תלוי במנין האדם¹⁶ — הרי התחלתו של מנין האדם גם היא בחמשה עשר בניסן (פסח).

בנוגע להזמן ביום, הרי ר"ח ויו"ט הינם בכל מדינה ומדינה "לפי הזמן הימים והלילות שלה"¹⁷,

וכמו שתיקון חצות (שהוא ברגע דחצות) הוא בכל מדינה ומדינה לפי זמנה

אך אין זה שייך לעניננו — כפי שמבאר רבנו הזקן בארוכה בשו"ע וכו'¹⁸, ויותר מזה — אדמו"ר האמצעי¹⁹, וכמדובר כמ"פ.

* * *

ו. ויה"ר שתהי' נסיעתכם בהצלחה רבה ומופלגה למעלה מהמדידה דזמן ומקום.

ובפרט שנסיעתכם קשורה עם לימוד התורה, שגם התורה היא למעלה מזמן ומקום "חיי עולם"²⁰. וכידוע החילוק בין תורה לתפילה, שהתורה היא "חיי עולם" ותפלה "חיי שעה"²⁰ — הענין מבואר בארוכה בחסידות²¹, ומובן גם בפשטות, שאין ענין יוצא מידי פשוטו.

ולימוד התורה שהוא "חיי עולם", יומשך אח"כ בהנהגתכם, ובהנהגת כל הסביבה — שיהפכו גם את ה"חיי שעה" ל"חיי עולם".

* * *

ז. בכדי לקשר זאת במעשה בפועל — אתן לכ"א מכם:

ענין של "ציון במשפט תפדה"²², תורה²³ — והיינו המכתבים כלליים, שנכתבו אמנם בקשר לחג הפסח, אך (כפי שכתוב בהם עצמם) — על מנת להמשיך את הענינים בכל השנה כולה,

15) ובתו"ח דלקמן הערה 19: "עד שיוכל להיות שבאותו יום שחג הפסח אצלינו אז הוא חג סוכות באקלי"ם שתחתינו וכיוצא בזה מצפון לדרום וכו'". וכנראה הכוונה לתקופת חג הפסח (אביב) ולתקופת חג הסוכות (אסיף) — וראה אוה"ת (משפטים ע' א'קעח ואילך. פינחס ס"ע א'ריב ואילך. ועוד) הבי' דשייכות המועדים לחבואת הארץ דוקא.

16) ראה שו"ע אדה"ז או"ח רסחצ"ד. ולהעיר מלקו"ש ח"ו ע' 285 ואילך.

17) לשון אדה"ז בשו"ע שבהערה הבאה.

18) שו"ע או"ח מהדו"ב ס"א ס"ח. סה"מ תקס"ו ע' מג ואילך.

19) תו"ח שמות שמט, ב ואילך.

20) שבת י, א. וש"נ.

21) סידור עה, א ואילך. אוה"ת ואתחנן ע' קנ ואילך. ובכ"מ.

22) ישעי' א, כז.

23) לקו"ת דברים א, סע"ב.

וגם ענין של "ושבי" בצדקה²² — לתת לצדקה כאן קודם הנסיעה, וגם לתת לצדקה מיד כשתגיעו לשם על אתר.

ושיהי' זה התחלה טובה להצלחה רבה בכל הפעולות שם,

והכנה קרובה ל"ציון במשפט תפדה ושבי" בצדקה" — גאולה האמיתית והשלימה ע"י משיח צדקנו, במהרה בימינו ממש.

* * *

[נתן לכאו"א מהשלוחים שיחיו: לקו"ש מכתבים כלליים לחגה"פ ש.ז. ושני שטרות של דולר.

להרב מ.פ. שיחי' מנהל המוסדות ד"קאראקאס" — כנ"ל להשלוחים שיחיו, ועוד שני דולר.

אח"כ אמר לההורים ולהסכים וסבתות שיחיו שנכחו:

"יישר כח" גדול על שגידלתם כאלו ילדים.

שתראו מהם הרבה נחת יהודי חסידותי, ו"תקחו" עמכם נחת זו לאורך ימים ושנים טובות, טובות בגשמיות וברוחניות.

ולקשר זאת בענין של פועל — אתן לכם (כפי שנתנו לבניכם) כסף ע"מ ליתנו לצדקה: דולר אחד לזכות עצמו, והשני — לזכות השלוחים שיחיו,

שתרכו בתורה ומצוותי, ומתוך שמחה וטוב לבב.

נתן לכל אחד ואחת מהנ"ל שני שטרות של דולר].

תרגום מלקו"ש חכ"ב ע' 220-223

מרוקו

יום א', ז' טבת ה'תשמ"א

א. הקב"ה יעזור ויצליח שהנסיעה תהא כשורה ובהצלחה רבה ומופלגה, כדי להחזיר עטרה ליושנה.

נוסעים אתם למדינה בה היה ענין התורה בהצלחה רבה, וגם בהפצה רבה, כולל גם באופן של פסקי דינים, כפי הנראה מהספרים שנכתבו שם, שיעלה בידכם להחיות זאת (מחדש) ולהוסיף בכך,